

Sygn. akt V KO 82/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **E. F. i D. G.**

oskarżonych z art. 190 § 1 k.k. i inne

po rozP. w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 stycznia 2016 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w P. zamieszczonego w postanowieniu

z dnia 22 grudnia 2015 r., sygn. akt IV Ko [...]

w przedmiocie przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w S.

sygn. akt II K [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku Sądu Okręgowego w P. nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 r., na podstawie art. 37 k.p.k. w zw. z art. 43 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy E. F. i D. G. innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek został umotywowany tym, że sprawa niniejsza została uprzednio przekazana przez Sąd Najwyższy w trybie art. 37 k.p.k. do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. jednakże z uwagi na wyłączenie orzekających w nim sędziów konieczne jest wskazanie innego sądu równorzędnego. W ocenie Sądu Okręgowego, fakt, że Sąd Najwyższy wydał w tej sprawie postanowienie w trybie

art. 37 k.p.k., to także i teraz sąd równorzędny powinien zostać wskazany przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego w P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sytuacja procesowa powstała na skutek uprzedniego przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. przez Sąd Najwyższy nie uprawnia bowiem, ani tym bardziej nie obliguje, Sąd Najwyższego do ponownego wskazywania innego sądu równorzędnego w trybie art. 37 k.p.k.

W sprawie niniejszej, w związku z wyłączeniem od udziału w sprawie sędziów Sądu Rejonowego w S. zaszła konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu. W takiej sytuacji zastosowanie znajduje przywołana przez Sąd Okręgowy regulacja z art. 43 k.p.k., zgodnie z którą sąd wyższego rzędu przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu. Następuje więc zmiana właściwości miejscowej sądu, którą się niekiedy określa jako nadzwyczajną właściwość miejscową (zob. J. Grajewski, S. Steinborn, Komentarz do art. 43 Kodeksu postępowania karnego, Lex 2013).

Na obecnym etapie decyzja w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu zapada zatem nie w trybie art. 37 k.p.k., ale stosownie do regulacji, o której mowa art. 43 k.p.k. i właściwym funkcjonalnie do jej wydania jest wyłącznie Sąd Okręgowy w P.. Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych, czy merytorycznych, które uzasadniałyby konieczność przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy i to w trybie innym, aniżeli przewidziany w rzeczonym art. 43 k.p.k, natomiast postanowienie, które wyda Sąd Okręgowy w przedmiocie przekazania sprawy nie można w żadnym razie poczytywać jako „zmianę decyzji Sądu Najwyższego”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.